

1 Portion Grundtax i Kjøbenhavn er 3000 Rd., er det klart, at, naar Værdien i Kjøbenhavn ikke længere er 3000 Rd., da er Eigeligheden forstyrret. Det er altsaa, forekommer det mig, klart, at, naar man paa den Maade vil bruge Tallet 3000 til at bestemme en Eigelighed, saa maa det stadigt være rigtigt; men et Tal, som er fremkommet ved en Beregning af Conjunctionerne, maa jo beroe paa selve Conjunctionerne, og det er denne Betragtning, Udvalget er gaaet ud fra ved at foreslaae et Tillæg til Paragraphen, hvori det hedder, at det maa underkastes en ny Overveielse. Det kunde vel synes, at Udvalget efter disse Betragtninger skulde være kommet til den Indstilling, at Tallet 3000 ikke skulde blive længere staaende end et vist Antal Aar, s. Ex. de foreslaaede 5; men, da det lader sig tænke, at Conjunctionerne kunne blive de samme, eller at en Fluctuation i dem kunde medføre, at Tallet blev rigtigt efter 5 Aar, saa er Udvalget blevet staaende ved at gjøre Indstilling om, at en saadan Overveielse skulde finde Sted, idet det da skulde træde frem, at det, der var nødvendigt, var at undersøge Sagen; men, hvorvidt Tallet skulde forandres, det vilde beroe paa Resultatet af denne Undersøgelse. Udvalget har forstaaet det paa den Maade, at det var Regjeringen, der havde at undersøge Forholdet, erhverve de fornødne Oplysninger i saa Henseende, hvilke ikke ere let tilgængelige for Andre end Regjeringen, og at Resultatet af denne Undersøgelse vilde være at meddele Rigsdagen. Hvis altsaa Undersøgelsen førte til, at Tallet ikke behøvede at forandres, ja, saa var det kun denne Underretning, der vilde blive at give, hvorimod i det Tilfælde, at den førte til, at det skulde forandres, der da vilde være at indbringe et nyt Lovforslag, hvorved den vedtagne Bestemmelse om 3000 bliver forandret.

Indenrigsministeren: Ja, jeg kan ikke have noget Bessentligt at indvende imod de fremsatte Ændringsforslag, navnlig heller ikke imod Tillægget til § 6; skjøndt jeg tilstaaer, at jeg finder det affattet i en noget egen Form, og at det forekommer mig i grunden at være overflødig. Naar det er givet,

at ethvert Medlem i Rigsdagen har Initiativ, naar der kan stilles Forespørgseler til Regjeringen, naar Communalbestyrelsen, hvad Deltagelse den vil, kan sætte Spørgsmaalet under Forhandling, saa er det noget Eget, som i grunden forekommer mig at være under Lovgivningsmagtens Værdighed, at indsætte en Bestemmelse om en fornyet Overveielse. Men, som sagt, lægger Thinget Vægt derpaa, skal jeg ikke videre modsætte mig, at denne Bestemmelse optages i Loven.

Ordføreren: Ja, jeg er ikke ganske sikker paa, om der er Overensstemmelse mellem den høitærede Minister og Udvalget i denne Henseende. Den høitærede Minister omtalte nemlig, at Sagen kunde sættes i Bevægelse fra et Medlem af Rigsdagen eller fra Communalbestyrelsen; men det er ikke det, som har bevæget Udvalget til at foreslaae denne Ændring. Det er muligt, at de brugte Udtryk ikke ere aldeles correcte, i saa Henseende er der jo ikke Noget i veien for at komme til en correctere Affattelsesmaade mellem 2den og 3die Behandling, men det, som Udvalget lægger Vægt paa, derom forekommer det mig, at den høitærede Minister ikke yttrede sig, at Ministeriet i Løbet af disse 5 Aar, eller naar disse 5 Aar ere udløbne, vil have undersøgt Sagen og meddele Resultatet deraf til Rigsdagen. Det er denne Tanke, som ligger til Grund, og som, forsaavidt den ikke er klart udtrykt, og forsaavidt det er nødvendigt, at den udtrykkes klart, vil blive at tage under nærmere Overveielse til 3die Behandling.

Indenrigsministeren: Løst jeg gjentage, hvad jeg har sagt, at Tinget selv kan jeg ikke have Noget imod, men jeg modtager egentlig det Indtryk deraf, at det er noget unaturligt for Lovgivningsmagten at bestemme, fordi de almindelige Forsatningsbestemmelser hjemle i denne Henseende fuldkommen selvstændige Midler; det er mig imidlertid ikke særdeles magtpaaliggende, enten det optages eller ikke.

Formanden: Hvis ikke Flere ønske at yttre sig, gaae vi over til Afstemning. Denne